

சிவமயம்

யாழ்ப்பாணம் - பண்ணாகம்
“முத்தகம்”

ஞோச்சந்திரார்த்தி கண்மனியம்ஹ
தஸ்பதிகீஸ்
செலவ மகள்

அமரர் ஞா. சிவாஜி (ராஜன்)
(பொறுப்பியலராசு)
அவர்களின்

மலரும் நினைவுகள்

17 - 05 - 1998

ମୁଦ୍ରଣ ପାତା
ମୁଦ୍ରଣ କାର୍ଯ୍ୟ
ମୁଦ୍ରଣ କାର୍ଯ୍ୟ

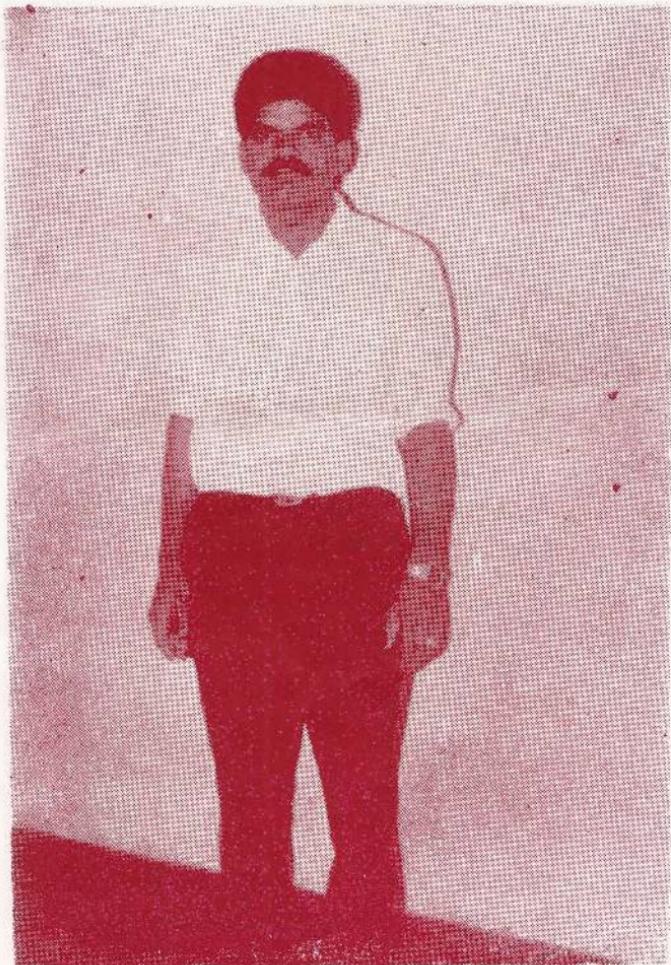
(ନେଟ୍‌ଵ୍ସ) ବ୍ୟାପକ ଜ୍ଞାନ ପରିଚ୍ୟା
(ବ୍ୟାପକ ଜ୍ଞାନ ପରିଚ୍ୟା)
ବ୍ୟାପକ ଜ୍ଞାନ

ମୁଦ୍ରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ମୁଦ୍ରଣ

୧୯୯୧ - ୩୦ - ୫

கிவுமயம்

அமரர் ஞா. சிவசலி (ராஜன்) (கன்டர)

அடைவையின் மதியில்:

1966 - 05 - 19

இறைவையின் மதியில்:

1998 - 04 - 15

(ମୁଦ୍ରଣ) କ୍ଷେତ୍ରପତି ପାତ୍ର ନିର୍ବଳେ
(ନାମ)

ମୁଦ୍ରଣ ପାତ୍ର ନିର୍ବଳେ
୧୧ - ୩୯ - ୧୯୯୧

ମୁଦ୍ରଣ ପାତ୍ର ନିର୍ବଳେ
୧୧ - ୩୯ - ୧୯୯୧

திருவாண்மைப் பாடம்
நான்னார் காலையை காலை காலை
நான்னார் காலையை காலை காலை
நான்னார் காலையை காலை காலை

பஞ்சபுராணம்

திருச்சிதற்கம்பலம்

கோரம்

மன்னிக்குல் வவன்னைம் வாழோம் வவாறும்
என்னிக்குல் வக்கிக்கு யாதுமோர் குறைவிலைக்
கள்ளினால் வஃதுறும் கழுமல வளநாஸ்
பெண்ணினால் வாளோடும் பெருத்தை விடுந்தார்.

திருவாசகம்

ஆம்மையே அப்பா ஒப்போ மணியே
அக்பினில் விளைந்தது ரமுகே
பொய்க்கையே பெருக்கிப் பொறுதினைச் சுருக்கும்
புதுத்தலைப் புதையேன் நாக்கு
செம்மையே ஆய சிவபெற அளித்த
செக்குமே சிவபெற மாரோ
இம்மையே உள்ளைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
ஏங்கெழுந் தகுஞவ தினியே.

திருவினாசப்பா

நீறவர் விழுங்குங் கந்பக்கி எனியைக்
காரையிலாக் கருணைமா கடலை
நீறவர் அறியா மாணிக்கி மனவைய
மதிப்பவர் மனமானி விளக்கை
நீறவர் புக்களி நீற்றான் சிவனை
திருவீழி மிழுவையிற் நிருத்
நீறவர் தன்னைக் கண்டுகூன் இளைம
குளிரன் கண்குளிர்ந் தூவே.

திருப்பஸ்லாண்டு

சிருந் திருவும் பொலியச் சிவவோக
நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பேதாத அறிவு பேத்ரேன்: பெற்ற
தார்பெறு வாகுலகில்
ஊரும் உலகும் கழற கழறி
உமைமண் வாளனுக்காட்
பாரும் விசம்பும் அறியும் பரிசு நாம்
பஸ்லாண்டு, குறுதுமே.

திருப்புராணம்

இறவாத இன்பு அன்பு வேண்டிப்பின்
வேண்டுகின்றார் வேண்டுகின்றார்
பிறவாசம் வேண்டும்; மீண்டும்
பிறப்புங்கேடல் உன்னன என்றும்
மறவாசமை வேண்டும்; இன்னும் வேண்டும்
நான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவாநீ ஆடும்போதுன் அடியின்கீழ்
இருக்க என்றார்.

திருப்புகழ்

திருவிளையின் மதிமயங்கித் திரியாதே
எழுநரி ஹழலு நெஞ்சுந்ற வையாதே
பரமகுரு அருள்நினைந்திட் ஞோவாலே
பரவுதரி சண்மை யென்றேற் கருள்வாயே
தெரிதமிழூ யுதவுசங்கப் புலவோனே
சிவங்குரு முருகசெம் பொற் கழலோனே
கருணைதெறி புரியும்பூரிக் கெளியோனே
கணக்கபை மருவுந்தப் பெருமானே.

வாழ்த்து

வாஸ்முகில் வழாது பெய்க மலிவளான் சரக்க மஜினி
கோள்முறை யரச செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்த்
நாள்மறை யறங்க ஓரங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொளி சௌந்தி விளங்குக உலகமெல்லாம்,

திருச்சிந்றம்பயம்.

உ
சிவமயம்

அமரர் ஞா. சிவாஜியின் (ராஜன்) வாழ்க்கைக் குறிப்பு

தந்தையார்: முருகேஸ் சிங்கையா மகள் ஞா. சிவாஜியின் திருமுரிசுத் தாயார்; இவளையதம்பி கணக்கைப் பார்வையில் கணமளியல்மா

பிறந்த இடம்: பாங்கோகம்

பிறந்த திட்டி: 1956 - 05 - 19

உடன்பிறந்துவரிகள்:-

அக்கா: டாக்டர் பவானி சுந்திரகுமாரன் U. K.

அண்ணன்: ஞா. சிங்கையா (பொறியியலாளர் அமெரிக்கா)

தங்கையார்: திருமதி மாலினி தேவகாந்தன் (கேட்டா)

சென்வி பாமினி (C. I. M: A: மாணவி கொழும்பு)

சென்வி வதனி (மருத்துவ மாணவி ரஷ்யா)

தமிழ்: டாக்டர் காந்திஜி (கொழும்பு)

மைத்துணர்கள்: திரு. ப. சுந்திரகுமாரன் (எண்காளர் U. K.)

திரு. ந. தேவகாந்தன் (பொறியியலாளர் கேட்டா)

மைத்துணி: திருமதி கந்தினி சிங்கையா (Pharmacist கேட்டா)

மருங்கிளி: செல்வி ச. அபிராமி (U. K.)

செல்வன் தே. ராகும் (கேட்டா)

கல்வி: பாங்கோகம் மெங்கள்டாங் மகாலித்தியாலயம்,

கழிபுசம் சிக்ரோறியாக் கல்லூரி.

மொறட்டுவை பங்கலைக் கழகம்.

கல்வித்தராதரம்: எந்திர இயல் பொறியியல் நெறி மொறட்டுவை பங்கலைக் கழகம்

மொறட்டுவை பங்கலைக் கழகத்தில் எந்திர இயல் பொறியியல் நெறியைப் பூர்த்தி செய்தபின் ஒரு வருடம் பொறியியலாளராக கொழும்பில் கடமையாற்றினார். 1993 ல் கண்டாப் பயணத்தை மேற்கொண்டார். 1998 அக்டூபர் அங்கு ஈக்மாகவும் சுதாஷுமாகவும் வாழ்ந்து வந்தார்.

எதிர்பாராத விதமாக 1998 ம் ஆண்டு மாரிச் ஸ்டாம் திட்டத் துணைக்காய்ச்சுக் (MENINGITIS) காரணமாக கேட்டா மொக்கை ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டவர் ஏப்ரல் 15 ம் திங்டி வரை சுய நிலையிழந்த நிலையில் காலனுடன் போராடி உயிர் நீத்தார்.

ஞானச்சந்திரமூர்த்தி சிவாஜி

(ஷாகா) ஸ்ரீவீராமசு. நா. ராம.

சிவாஜியின் மறைவுச் செய்தி கேட்டு அதிர்ச்சியடைந்தவர் களில் நான் ஒருவன். மொறட்டுவா பல்களைக்கழுத்தில் இருந்து பொறியியலாளராக வெளியேறிய பொழுது அவர் அத்துறையில் பிரகாசித்து எங்கிருந்தாலும் மக்களுக்கு தொன்று செய்வார் என்ற எதிர்பார்த்தேன். ஆணைனில் அவரது தனிப்பட்ட ஆற்றல்களை நான் அறிவேன். ஆனால் என் கணவுவீன் போயிற்று. Those whom God love die young என்ற பழமொழிக்கு இணங்க கடவுள் அவரை தன் பால் இழுத்து விட்டார்.

விக்ரோஹியாக் கல்லூரியில் நாவாம் வகுப்புத் தொடர்க்கூடம் A/L வகுப்பு வரைக்கும் கல்வி ஏற்றவர். அங்கு இருக்கும் பொழுதே எண்ணிதம் கற்பதில் ஆர்வம் கொண்டவர். எப்பொழுதே பொறியியலாளராக வரவேண்டும் என்ற அவர் உடையவராயிருந்தார். நானும் அதற்கு ஆதரவு கொடுத்தேன். அவரின் முத்த கோதரி பவானி விக்ரோஹியாக் கல்லூரியிலே நான் பல்களைக்கழுத்துக்கு மருத்துவம் படிக்கச் சென்ற முதல் மாணவி என்ற கோதாஸில் கல்லூரிக்குப் புகழ் பெற்றுத் தந்தது போல் அவரும் ஏதேனும் ஒருவிதத்தில் சாதனை புரிந்து கல்லூரிக்கு புகழ் தேடவேண்டும் என்ற அவருக்கு நான் அறிவுரை கூறியது ரூபகமாய் இருக்கிறது:

கல்லூரிப் பொது விடையங்களிலும் அவரது கருத்துக்கள் மற்றும் மாணவருடைய கருத்துகளிலிருந்து வேறுபட்டதாய் இருக்கும். அத்துடன் தன்னுடைய கருத்துக்களை எண்கோ சம்பந்தப் பட்ட மற்றைய ஆசிரியர்க்கோ தெரிவிப்பதில் பின்திறப்பதில்லை. அவருடைய கருத்துகளும் எப்பொழுதும் ஆக்ஷபூரவமாய் இருக்கும்; நல்ல சிந்தனையுடையவர். மற்றவர் நல்லை எப்பொழுதும் கவனிப்பவர். இப்படியானவரின் மறைவு எங்கள் சமூகத்துக்கும் பெரிய இழப்பு என்றே கருணைகிறேன்.

மொறட்டுவா கல்லூரியில் மாணவங்காய் இருக்கும் பொழுது அவரை அடிக்கடி சந்திப்பேன் சந்திக்கும் பொழுதெல்லாம் விக்ரோஹியாக் கல்லூரியின் வரைச்சியில் பழைய மாணவர் எல்லாறு பட்கு கொள்ளலாம் என்ற ஆராய்வோம். ஆனால் அவர் ஜடா போன்றும் அவருடன் தொடர்பு கொள்ள முடியவில்லை.

சென்ற மாதம் அவரது தகப்பன் ஆசிரியர் ஞானச்சிந்திர மூர்த்தி அவர் கண்டானில் கடும் சுகவிழமாயுள்ளார் என்று சொன்ன பொழுது பெரும் துயர் அடைந்தேன். சிவாஜிக்கு சுகம் வறவேண்டு மெல்லு கடவுளை பிரார்த்தித்தேன். ஆனால் அப்படி நடைபெற வில்லை அவருடைய மரணச் செய்தி எனக்கு பெரும் அதிர்ச்சியைத் தந்து. அவரது பெற்றோர், சகோதர, சகோதரிகள், ஏனென்று குடும்பத்தினர் எல்லோருக்கும் எனது ஆழந்த அறுதாபங்கள்.

அவரது ஆன்மா சாந்தியடையதாக

திரு க. அருணாசலம்
முன்னாள் அதிபர்
விக்ரோஹியாக கல்லூரி
சழிபுரம்

வி (யா) தியா

பண்ணாக்கத்து எல்லையிலே கண்ணாய்பிரத்தான் காக்கும்
பல்கலைக் கழகவெனப் பார்ப்புக்கும் ‘முத்தகத’ தில்
அண்ணா ஞானச்சந்திகழுர்த்தி ஆசிரியரும் கண்மணியம்மா
அண்ணியும் இராசாக ஈன்றெந்த சிவாஜியே!
கண்ணாடிக்காரர் குடும்பம் காணாத காக்கேதெடியா
கண்டா சென்றாய்? கண்ணீரை ஏழதந்தாய்?
விண்ணாயும் விஞ்ஞானம் விளையும் உன்முகளையில்
விளையாடியது விதியா? விளையாகியது வியாதியா?
'பூரணி' பண்ணாகம்

சோம. திருச்செல்வம்

நாம் கண்ட சிவாஜி

மொரட்டுவைப் பல்கலைக் கழகத்தில் இறை

மொட்டவிழித்த என்னள் இதய நட்பு

அரட்டைகளில் மலர்ந்தது. இவ்விய நாடை

அரங்குகளில் வளர்ந்தது ஏழா ஞாயான

வரட்டுக் கெளரவந்ததுக்கு வாள் எடுத்தாய்

வாய்மைக்குத் தோன் கொடுத்தாய் வீணையு

வீரட்டும் வீரத்தில் மராட்டிய மாமான்ன

வீர சிவாஜியாய் நினைவிலே நின்றாய்

இஷத்துயர் கண்டு இதயம் கொதித்தாய்

இறைத்துநியிக் கண்டு உள்ளம் பதித்தாய்

மணத்தாக் கண்றும் வந்தனை கண்டாய்

மாண்மை உந்தன் யயிரேங்க் கொண்டாய்

சிவத்தின் அழிவையும் சினேகிதத்தின் யயர்வையும்

சிதைத்து அழிவையும் சிரிதிருத்த நாடகமாக்கிச்

சுறைத்திரள் முன்னே நடித்தபோது நடிகர்திவகம்

: 'செவாவியர்' சிவாஜியாய்ச் சிற்றதயில் வந்தாய்!

தந்தை வழிப்படுத்தத் தமிழ்னை வாழ்த்துக்கூர்க்கத்

தலைமைகள் தொழில்நுட்பக் கல்வி தேர்ந்து

விந்தைமிகு எந்திரத் துறைப் பொறியியலில்

வித்தகணாய்க் கடக்காஸ்தித் திரவியம் தேடும்

முந்தையர் மொழியுத்த முனைந்தசென்ற கண்டாவில்

முளைக்காய்ச்சல் வருத்தம் உள்ளை வந்ததபோதும்

சிற்றை கலங்காது சிரித்து மறைந்தாயே

சிவாஜியே 'இராசஞாய்' நெஞ்சிக் நிறைந்தாயே!

மொறட்டுவைப் பல்கலைக்கழகத் தோழரிகள்

பாதி வழியில்.....

“பெறுவதற்றுள் யாமறிவதில்லை

அறிவறிந்த மக்கட் பேறல்ல பிற்”

என்ற பொய்யாமோழி
பொய்க்காது. பண்ணாகம் பதியில் அம்பாள் அருளாட்சியிடுள்ள
வாழ்ந்து வந்தவர்கள் ஞானச்சந்திரரூர்த்தி ஆசிரியரும் பாரியாரும்
அவர் தம் மக்கட் திலகங்களும். திலகங்கள் தந்தையின் வழிநடத்தலிலும்,
அம்பாளின் அருட்கொடையிலும், ஆசிரியப் பெருந்தலைகளில் நெறிப்படுத்தலிலும் கற்கவேண்டியதைக் கற்றனர். அழியாச் செல்வம் -
கல்வி என்பதை உணர்ந்த பின்னாள்கள். தந்தை மக்களுக்கு ஆற்றும்
உதவியை பெற்று கல்வி, ஒழுக்கம், பண்பு என்பவற்றிற் கலங்கரை
விளக்காய்த் திடிழின்றனர். மக்கள், தந்தை தாய்க்காற்றும் பெருமை
யைப் பேணிக் காத்தனர். வைத்திய கலாநிதிகளாகவும், பொறியியல்
வல்லுனர்களாகவும் கற்றுத் தேரினர். தாம் பிறந்து வளர்ந்த இல்
லத்தையே பல்கலைக்கழகமாக வளர்த்தனர்.

ஈகந்தாலிற் கற்ற மாணவர் பலராலும் வியந்து பாராட்டப்
படுகின்ற ஆசிரியர் ஞானச்சந்திரரூர்த்தி அவர்களின் பின்னாளாகிய
Dr. பவானி, பொறியியலாளர்கள் சின்னஸ்யா, சிவாஜி, Dr. காந்திஜி
ஆசிரியோருக்கு ஆரம்பக் கல்வியை ஊட்டும் பேறும் காலமும் எனக்கு
வாய்த்து. இப்பேற்றை என் வாழ்வில் ஒரு பெரும் பேறாகவே
கருத்தேன், சிந்தித்தேன். மகிழ்ந்தேன். ஒரு விவசாயி பாடுபட்டு
நட்டு வளர்த்துப் பராமரித்த பயிர். பலன் தரும் பொழுது தான்
அவன் மனம் நிறைவடைகிறது. அதேபோல ஆசிரியர்கள் ஏற்பித்த
மாணவர்கள் நல்லவர்களாகவும் வல்லவர்களாகவும் பார் போற்ற
வாழும் பொழுது ஏற்பித்த ஆசானின் மனம் துள்ளி விண்ணயாடுவது
இயல்பு.

இந்திலையில் இக்குடும்பத்தின் இரண்டாவது மகனாக வந்து
தித்தார் செல்வன் சிவாஜி. அவரின் வளர்ச்சியும், கல்வியும், ஒழுக்கமும்
ஆசிரியர் குழாத்தைக் குதாகலத்திலாழ்த்தியது. திரண்டபுயம்
கட்டுமல்தான் உடல், எப்பொழுதும் புஜிமுறுவல் தவழும் வதான்.
இத்தோற்றும் இன்றும் என் மனக்கள்னில் நிழலாடுகிறது.
செல்வன் சிவாஜி கொழும்பு மொறட்டுவப் பல்கலைக்கழகத்தில்
பொறியியற்றுறை தோய்ந்த கல்வியைப் பெற்று பட்டதாரியானார்.

தாம் விட்டையும், நாட்டையும் வாழ கூண்டும் என்ற இலட்சிய சேட்டை கொண்டார். “திரை பட்டோடியும் திரவீயந் தெடு” என்ற மழந்தமிழர் மறுபுக்கேற்று கூடா சென்றார். தொழிலிக் அமர்ந்தார். விடும் நாடும் பேர்றுமின்ற ஸெந்திரு பெருநாளில் அவர் நாமம் தவழுமின்ற விடு கைச்சேக்கையாகக் கொட்டுகிற வேளையிலே எதிர்பாராத குராவளி பொன்று அவரின் குடும்பத் திடு மேற் சிறைக் கொண்டு சீரியது. குடும்பம் நினை நடுமாறியது: முணைக்காய்ச்சல் என்ற மாண்யயைக், கற்றுவன் காட்டி அகருபிரை வரவர்த்து சென்றான். பாதி வழியில் அவர் வாழ்க்கைப் பயணம் கண்டாடி விடு போல நொருங்கி விழும் எனப் பெற்றோர் கணவும் தண்டிவர். விதியென்ற ஏதியிற் புதைந்தது வாழ்க்கை. எதிர்பாராத சோகம், ஈடு செய்யமுடியாத இழப்பு. பிறத் தற்காலம், வாழ்ந்து விராமமும், கற்ற வித்தியாலயம்களும் சோகத்தில் முழுமிக கார காணாது தனிக்கிள்ளன. என்னே! ஆண்டவன் திருவிளையாடல். என்னாம் அவன் செயல்.

இன்னைப்படி என்றெழுதி விட்ட சிவன் காலவீல்கள். அந்தத் தமாள இந்த வாழ்வையும் உடலையும் விட்டு அவருயிர பிரிந்து விட்டது. ஆணால் அவர் நாமமும் புகழும் எம்மலிருந்து பிரியவீல்கள். அவர் ஆண்மா அம்பாள் திருவடி நீலவிள இன்புற்றிருக்க இநைபருளை வேண்டிப் பிரார்த்திப்போமாக. அவரின் பெற்றோர், உந்தோர் அமைதி பெற அமலன் அருள் புரிவாணாக.

ஓ சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

திரு. க. வேலையுப்பிள்ளை
(ஒய்யு பெற்ற அசிரியர்)
விக்டரோமியாக் கல்லூரி
சுழிபுரம்

விதைத்தவன் வெட்டினாற் கேட்பவர் யார்?

“ஒன்றை நினைவிலீ அது சிறந்திட்டோன்றாகும்” என்றும் செய்தினீர் குத்த என் தெள்ளத்தை தெகிழ்விகின்றது. ஒரு பொழுதுக் காழ்வது அறியார் குத்தப் பொடியுமல்ல பல என்ற குறப்பானை வண்ணுவரி பெருமான் எத்தனை அனுபவக் குறைய மாசுப் பாடியுள்ளார் என்பதை நாம் சிந்தித்துச் சொன்னால் கடமைப்பட்டவர்கள்.

திருவாளர் சின்னையா ஞானச்சந்திரமுடித்தி ஆசிரியர் அவர் கனம் அவர்களது தரம்பத்தினியர் என்மளினிம்மா அவர்களும் என்ன மாதவும் செய்தனர் என் வாழ்வு மதிற் வெங்கியது சமுதாயம் வழக்கம்பரையுமற முத்துமாரி அம்பாளியை கடைக்கூட்டு ஹோட்டீ மாஸ்டர்க்குக் கிடைத்திருக்கிறது. பின்னாலைக் காவும் கங்கி வளம் உள்ளவர்களாகத் தோன்றியிருக்கின்றனர் எனப் பலரும் பெருமைப் பட்டோம். அஷ்பு, அறிவு, அடக்கம், பண்பு, தலைமைத்துணம், அராய்வு இவற்றோடு கூடிய டாக்டர் பவானியம்மா மாஸ்டரின் குடும்ப வாழ்வின் முதல் முத்திரை. விவேகரும், தீர்மையும், ஒழுங் குழு உண்மை பின்னாலைக் கிடைப்பது அரிந்தும் அரிது. ஞானச்சந்திர மூர்த்தி மாஸ்டர்க்கு இவை கிடைப்பதே பெற்றும் எங்கள் மக்களுடைய பாதி தின்கிறது போதினே இறைவன் தட்டிப்பற்றதாரே இது கொடிய செயலாகிறதா?

எங்கள் மாணவன் சிவாஜி கங்கியில் ஒழுக்கத்தில் அடக்கத் தில் பிக்க சிறந்தவர். ஆசிரியரின் கடிய சொற்கள் அவர்மீது உபயோகிக்க கப்பட்டதில்லை. செரோதியாக் கல்லூரியில் 1982 ம் ஆண்டில் G. C. B. காதூரன்தரப் பரிட்ஜெயின் சிறப்பாகச் சிறுதியடைந்து உயர்தர வருப்பிற் ஏற்றுத்தேறி மொற்றட்டுவ பங்களைக்கூறுத்தில் எஞ்சினியர் பட்டம் பெற்று இயங்கையில் தொழில் புரிந்தவர். மேறும் தமது தொழில் விருத்தி, கண்ணியிருத்தி இவற்றைக் குறுத்தில் கொண்டு கண்டா நாடு சென்றவர். பிஞ்சப் பருவம், வாழ்க்கையில் எத்தனையோ மேற்போன்றங்களைச் சென்திரு வெற்றிக் காதனை புரியவேண்டியவரை: பெற்றோகுகும், சகோதரர்களுக்கும், உற்றார் உறவினருக்கும் மதிழ்ச்சி கொடுக்க வேண்டிய பகுவத்தில் ஏற்பட்ட பேச்சுப்பாக எக்லேசர் உள்ளங்களும் வாடி வதங்கி விட்டன. சிவாஜியின் தோற்

நான் அவரின் அமைதிப் போக்கு இன்றும் எங்கள் உள்ளத்தை விட்டு மறையவில்லை. ஆனால் இன்று அவர் இவ்வுலகத்தை விட்டு மறைந்து விட்டார். என்னே இவ்வுலகின் நிலையாமை.

வினாத்தவன் வெட்டும் பொழுது அதனைத் தடுப்பவர் யார்? வினாதப்பதற்கும் வெட்டுவதற்கும் நமக்கு ஏது உரிமை, நமக்கு ஏது சக்தி! இக் கருத்துக்களை உணர்ந்து ஆறுதல் அடைய வேண்டியதே நமது கடமை அமரர் சிவாஜியை நினைந்து வாடித்துடிக்கும் பெற்றோர், சகோதரர், உற்றார், உற்றினர், ஆசிரியர், நண்பர் அனைவருக்கும் ஆறுதலை அளித்து, அமரின் ஆத்மாவைத் தமது பாதார விந்தங்களில் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென ஆத்தானை எங்கள் அபிராமவல்லியைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஓரு சமுதாயம் விவேகிகளாற் கட்டிய முப்பெட்டும் பொழுது உண்ணத் திலையை எய்துகின்றது. விவேகிகளைப் பாதிவயதிற் பறி கொடுக்கும் நம் சமுதாயத்துக்குத் தெய்வ மொன்றே துணை.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

பண்டிதத் தோன், பாக்கியம்
சம்பிரம்

என் மகன் சிவாஜி (ராஜன்)

மகனை இழந்த தந்தை அதவும் 31 வயது மகனை இழந்த 66 வயதைத் தந்தை தள்ள மகனைப்பற்றி எந்த மனதுடன் எழுத முடியும் என்று அன்புள்ளங்கள் அங்களையக்கலாம். இயல் பாவே இளகிய இதயமுடைய தந்தை தன்மகனைப்பற்றி — அவனது சிறப்புக்கள் பற்றிக் கூறுவதற்கு இதையிட வேறு ஏந்தர்ப்பம் கிடைக்காதென்பதால் இதயத்தை இரும்பாக்கிக்கொண்டு எழுத கிறார் என்று ஏற்றுக்கொள்ளவும்.

1966 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 19 ஆம் திங்கி பரணி நடந்திரத்தில் பிறந்த என்அண்புமகன் 1998 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 15 ம் திங்கி இறைப்பதம் அடைந்தார். எனது அன்புந்தாயார் மாவிழுத்து அல்லும்பகலும் கையேந்தித் தொழுத எங்கள் குலதெய்வம் முத்துமாரி அம்மையின் அருளால் அவர் எனது பிள்ளைகளுள் தடுத்தெய்வமாக அவதரித்தார். பிள்ளை தாயின் வயிற்றில் 7 மாத சிக்காக இருந்த போதே அது ஆஸ்குழந்தை என்று கற்பணை செய்த நான் அதற்கு “சிவாஜி” என்று பெயரிடப்போவதாக எனது கல்லூரி ஆசிரிய நண்பரிகளிடம் சொல்லியிருந்தேன் அதே போல் குழந்தை பிறந்ததும் இந்து மதத்தைப் பாதுகாத்த மராட்டிய மன்னன் சிவாஜியின் பெயரை மகனுக்குச் சூட்டி விட்டிலே ‘ராஜன்’ என அர்த்தமுடன் அழைத்து அவன் மரணிக்கும் வரை அவனை யிட்டுப் பூரிப்புடன் மகிழ்வெய்திப் பெருமைப் பட்டேன்.

என் மகன் பள்ளொக்கத்தில் இருக்கின்றவில் ஒன்றாகிய பள்ளை கம் மெய்கண்டாள் மகாவித்தியாலயத்தில் ஏடு தொடக்கப் பட்டு கம் வகுப்பு வரை அங்கு கல்வி பயின்றார். ஏடு தொடக்கி ஈவக்தவர் என் பெருமதிப்பிற்குரிய குஞ்சியப்பு அதிபர் ஸ்ரீ நிவாசன் ஆவர். மெய்கண்டாளவிலிருந்து கழிபுரம் விக்கோறியாக கல்லூரிக்குச் சென்ற மகன் அங்கு க. பொ. த. உயர்தாச வகுப்புவரை கல்வி யைத் தொடர்ந்தார். அதன்பின் மொறத்துவ பள்ளைக்கழகத்தில் எந்திரத்துறை பொறியியல் படிப்பதற்குச் சென்று தனது கல்வியைப்

பூர்த்தி செய்தார். பொறியியல் படிப்பு முடிந்ததும் 1 வருடம்வரை கொழும்பில் பொறியியலாளராக வேலை செய்தார். அக்கால எல்லைக்குள் வெளிநாட்டுக்குச் செல்லும் தன் ஆசைகளை எல்லுக் கொண்டாட்டினார். எவ்வளவோ சொன்னபோதும் பிடிவாதமாக இந்து கண்டாப்பயணத்திலேயே கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தார். திடீரென ஒருநாள் கொழும்பிலிருந்து வந்து என் பேரனியற்குரிய அருடுமத்துங்கை திருமதி யோவலட்சுமி திருச்செல்வத்திடம் (யோகம்) இருந்து ஒரு கடிதத்தைச் சமர்ப்பித்தார். அக்கடிதத்தில் “ராஜூ கண்டா போக ஆசைப்படுகிறார். நீங்கள் விரும்பினாலேன்ன விரும்பாவிட்டாலென்ன நாங்கள் அவனை அனுப்ப இருக்கிறோம்.” என எழுதப்பட்டிருந்தது. அதற்குரிய எனது சம்மதத்தையும் எழுத்தில் பெற்றுக்கொண்டு அன்றே கொழும்புக்குத் திரும்பினார். அவர் நல்வாழ்வு வாழவேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்துடன் கூடிய செய்கைக்கு என்னால் எவ்வித மறுப்பும் தெரிவிக்க முடியவில்லை. அன்றுதான் அவரை நான் கடைசியாகக் கண்டது. கொழும்புக்குச் சென்றதும் 15 நாட்களில் கண்டாலை அடைந்தார். தனது கண்டாப்பயணத்தை அழகான பயணக் கட்டுறையாக வடித்து அனுப்பி விருந்தார் அக்கடிதத்தை வாசிக்கும்போது நானே கண்டாவுக்குப் போனதுபோல இருந்தது. கண்டாவிலிருந்து 5 வருடங்கள் ஒழுங்காக ஏம்முடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தபோது அவருக்கு விவாகப் பேச்சு எடுக்கும் நேரத்தில் திடீரெனக் காலன் அவரைக் கொண்டு சென்று விட்டார்.

“நண்ணாய், மந்திரியாய், தல்லாசிரியனுமாய் பஷ்பியே தெய்வமாய்ப் பார்வையிலே சேவகனாய் எங்கிருந்தோ வந்தான் கண்ணை இங்கிவனை நான் பெறவே என்ன தவம் செய்துவிட்டேன்” என்ற பாடல் வரிகள்தான் அவனை நீணக்கும்போது என் மனதில் உடிக்கிறது. ஆம் என்மகன் சிவாஜி எனக்குத்தோள் கொடுக்கும் நண்பன். நல்ல ஆலோசனை வழங்கும் மந்திரி. நல் வழிகாட்டும் ஆசிரியன். என்ன அவன் “அப்பா” என்று கூப்பிடாது “அப்போய்” என்றுதான் செல்லமாக அழைப்பார். நான் வயல் வேலைகளில் ஈடுபட்டாலென்ன, வளவு வேலைகளில் ஈடுபட்டாலென்ன எனது வலது கரமாக நின்று உதவி செய்வார். பொன்னாலை வயனில் அருளி வெட்டி வண்டிலில் நெல் உற்றிவர இரவு 9 மணியாகி விட்டபோதும் தனது 15 ஆவது வயதிலேயே என்னுடன் துணையாக நின்றவர் என்மகன் சிவாஜி.

எனக்கு தல்லாசிரியனாய் நின்றவர் சிவாஜி நான் புகைப் பழக்கத்தைக் கைவிடவும் மாமிச உணவை ஒழிக்கவும் அவரே காரணம் 1971 ஆம் ஆண்டு சிவாஜிக்கு 5 வயதாக இருக்கும்போது

தாய்மாமளாரின் கலியாண வீட்டுக்கு அவரையும் அழைத்துக் கொண்டு சொழுப்புக்கு புகையிரத்தில் சென்றிருந்தேன். இரவு 10-30 மணிக்குப் புகையிரதம் கோட்டை புகையிரத நிலையத்தை அடைந்ததும் நான் அவசரப்பட்டு அவரைக் கீழே இறக்கின்ட்டேன் அவர் மேடையில் இறங்காது தஸ்தவாளத்தில் வீழ்ந்துவிட்டார். நான் குனிந்து தூக்க முயன்றபோது என் உடல் மேடைக்கும் புகையிரதத்துக்கும் இடையிலுள்ள வெளியிலுள் செல்ல முடிய வில்லை. ஏங்கிக்கொண்டு நிமிர ஒரு மெல்லிய சிங்கள் இளைஞர் பருந்து கோழிக்குஞ்சைத் தூக்கியது போல அவரைக் கீழேயருந்து தூக்கி மேடையில் விட்டார். பீள்ளளக்கு எவ்விதாயறும் ஏற்பட வில்லை. நல்லகாஸம்: அன்று புகையிரதம் தீஸ்றதும் வழுமைபோலக் கெட்டிடகள் ஒன்றோடொன்று நெருங்கி மோதவிள்ளை அது நடந்திருந்தால் அங்கே அவரது கதை முடிந்திருக்கும் என்பதை வாழ்ந்தான் முழுக்க குற்றவாளியாக என்னை வாட்டியிருக்கும் என்ற தெய்வம் என்பிள்ளையைக் காத்துவிட்டதே என்ற நன்றி உணர் வுடன் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை என் உடலை வளர்ப்பதற்காக எந்த உயிரையும் கொன்று உண்பதில்லை என்ற சபதத்தில் வாழ்ந்து வருகிறேன். எனவே எனக்கு ஆஸ்மீகத்தில் நிலை தந்தது என்மகனின் நிகழ்வுதான்.

1973 ஆம் ஆண்டு பூமோவா அரசாங்கத்தில் Dr. N. M பெரேரா நிதிமந்திரியாக இருந்த காலத்தில் வரவு செலவுத்திட்ட உரையில் சிகிரட்டினிலை 5 சதம் உயர்த்தப்பட்டது. வரவுசெல வுத் திட்டங்களைய வாணோலையிக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த என்பிள்ளை வயது 7 ஒடிவந்து "அப்பா நேடியோக் கேட்டனீங்களா? சிகிரட்டினிலையை 5 சதம் உயர்த்திவிட்டார்கள் இன்னுமா பத்தப் போகிறீர்கள்?" என்றார் உடனே சரி இந்தநியிடம் தொடர்ச்சிக் கால அதைவிடுகிறேன் என்று கூறிய நான் இன்றுவரை அந்த விரதத்தைக் கடைப்பிடிக்கிறேன்.

சிவாஜி எதையும் நேரில் கடைப்பவன் நான் ஆங்கில ஆசிரியராக இந்தும் என் பிள்ளைகளுடன் கடைக்கும் போது ஆங்கிலச் சொற்களைத் தவறாக உச்சரித்தால் "அப்பா ஒருங்காத திருப்பிச் சொல்லுங்கோ" என்று கேட்பார் நான் திரும்ப அடே மாதிரிச் சொன்னதும் "அப்பா அதன் உச்சரிப்பு இதுதான்" என்று அறிவறுத்துவார். தந்தைக்கு உபதேசம் செய்த பிள்ளையின் ஞாபகம் வகுகிறது. நான் தனது பாதுகாப்புக்கு எப்போதும் அங்குபவன் என்பதை உணர்ந்தவர் எனக்கு அடிக்கடி சொல்லுவது இதுதான் "அப்பா நான் எந்தச் சிக்கலான பிரச்சனைகளுக்குள்ளும் தப்பித்துக்

கொள்வேன். அவ்வளவு மதிநுட்பம் எனக்கு உண்டு. எனவே எங்கெலையிட்டுக் கவனப்பட வேண்டாம். நான் அந்தையே நம்பி யிருந்தேன். ஆனால் முனைக்காப்சிக் காரணமாக 40 நாள் மயக்க நிலையில் காலனுடன் போராட்டுவாரீ காலசியிக் காலன் என மகனை வெற்றதை நினைக்கும் போது என்மகன் தோற்று விட்டார். அவர் எனக்குக் கொடுத்த நம்பிக்கையை நிறைவேற்ற முடியாமற்போய்விட்டதை என்னிடி வேதனை அடைகிறேன்.

கடவுளால் தேசிக்கப்படுவார்கள் விரைவிலேயே அவனால் அழற்கப்படுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை ஒன்றுண்டு. என் என்புச் செலவத்தை என் அறிவாளியை எனக்குத்தற்ற ஆயிரங்கண்ணுடைய தேவி யழக்கம்பரை முத்துமாரியே அழற்றதுக் கொண்டாள் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு. ஏனெனில் நான் 16 - 4 - 98 விவாஹம் காணல் 8 மணிக்கு அவனை வணங்கிக் கொள்கிட்டிருக்கும்போது எனது அருமைத் தம்பி சாமி என் மகனின் செய்தியைச் சொல்லி விட்டுக்கு அழற்றது வந்தார். என்னைச் சூடுவத்தை தெய்வத்தின் துணையுடன் என் செல்வம் என் அருகிலேயே இருக்கின்றார் என்ற நம்பிக்கையுடன் விடைபெறுகிறேன்.

ஓம் சாந்தி!

சாந்தி!!

சாந்தி!!!

நெஞ்சம் நிறைந்த சிவாஜி

அன்பே வடிவாய் அறிவே உருவாய் ஆற்றலே செயற் பாடாய் அமைந்த என் சிவாஜி! என் மாணவச் செல்வமே சிவாஜி! அன்று யான் விக்டோரியாக்கல்லூரியில் கற்பித்த காலத் தை மீளாய்வு பண்ணிப் பார்க்கின்றேன். சேர! என்ற இனிய குரல் குழந்த பேச்சு பண்போடு கூடிய பணிவு படிக்கும்திறன் பாடப்பரப்பில் கவனம் ஆய்ந்துணர்ந்த பதில் அடக்கத்தோடு கூறும் செயற்பாடு மீட்டிறன் திலை எதையும் ஆசிரியர்மூலம் அறிய வேண்டுமென்ற அவா அவாவினைக் கேட்டறிந்து கொள்ளும் மனப் பாங்கு எல்லாம் இப்போ எங்கே?

மராட்டிய மன்னன் வீரத்தில் திலகனானான். சிவாஜி கணேசன் நடிப்பில் திலகமானார். என்மாணவன் படிப்பில் திலகன் ஆவான் என்று இறும்பூதெய்தும்காலை, பொறியியின் வல்லுனவை காலன் தன்வசப்படுத்திக் கொண்டான். அவனது வாழ்வைப் பூரணப் படுத்த விடவில்லை. இல்லறம் என்னும் நல்லறத்தை மேற்கொண்டு எம் போன்ற ஆசிரியர் பலசது ஆசிரிவாதம் பெறுவான். அருளம் யான வாழ்வை மேற்கொள்வான். கல்யாண வாழ்வு எதிர்காலத்தில் கற்கண்டாக மாறுமென்று என்னவினோம். கைகடவில்லை. விசி விளையாடி விட்டது. தந்தை தாயார் சோகவரியில் மூங்க, உடன் பிறப்பார் கவலைக் கடவிற் தோய, உற்றார். உறவினர் உளம் தொந்து வாட, அங்பர்கள், நங்பர்கள் அருகிழந்து சோரச் சென்று அட்டான் சிவாஜி! மன்னிலிருந்து விண்ணுவது சென்றவள் வழக்கம் பரைத் தாயின் திருவடித் தாமரைகளைத்தான் நோக்குகின்றானா?

ஆஸ்டவனே நடக்க ஒன்னா விடயம் நடந்துவிட்டது. என் செய்வது? “அவனடி தொழுவோம்! ஆறுதல் பெறுவோம்” எனும் அடியேனது குருவான வாரியார் கவாயிகளின் அருள்வாக்கினை இங்கு நூபகப் படுத்துகிறேன். வழக்கம்பயரை முத்துமாரியம்மாளின் திருக்கமல அடிகளில் சிவாஜியின் ஆத்மா சாந்தியடைய அவளைச் சிந்திக்கிறேன் வந்திக்கிறேன்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

அருட்சொல்வாரி பிரசங்கபூசனம்
நடிடகன் சிவசன்முகமுர்த்தி B. A.
ஆசிரிய ஆலோசகர் கல்விவலயம் II

A tribute to my Favourite Student Sivaji

How shocking was the summons of Death served on our dear late Sivaji - the third child in the family of seven. Mr. Sivaji hails from an illustrious, respectable and disciplined family of Pannagam. His father Mr. Gnanachandramoorthy a retired teacher of English, and mother Kanmaniammah doted a lot on their children and brought them up in education and social life. Their house being situated near their 'Amman Kovil' the family was very religious and God fearing too.

How many hopes and fears, how many ardent wishes and apprehensions are twisted together in the threads that connect the parent with the child. To them Sivaji's untimely call would be a rude shock. Time will heal it little by little.

At Government Victoria College, Chulipuram, I served as teacher of English for sixteen years and during this period it was my privilege to be the teacher of English for three girls and a boy from this family and I enjoyed my teaching to them and I felt that their I. Q. was higher than that of the average children. Their father being a teacher of English himself was very keen in their studies and helped them with their home-work.

The eldest daughter Dr. Bavani Chandrasekumar was in my English class for three consecutive years and passed her ordinary level with several distinctions English being one. She entered the medical college from Victoria College and showed her colours in all her exams there and after her M. S. degree won a Scholarship to London to do her MRCOG. She married an Accountant and is blessed with a daughter now. It was Dr. Bhavani who opened the path and set the example for the other sisters and brothers who followed suit.

The second brother Sinniah was for a short while at Victoria and then joined Jaffna Hindu college. He sat his Ordinary Level and Advanced Level from there and entered University of Peradeniya and passed out as an Engineer. He was offered a Scholarship and at the moment working as an Engineer in America.

Then comes the deceased Mr. Sivaji. He was throughout at Govt. Victoria College and entered the University of Moratuwa and passed his N. D. T. — worked in Colombo for some time as an Engineer and thereafter due to the political tension he migrated to Canada and was working there as an Engineer for nearly five years until the dreadful disease meningitis lay its hand upon him. He fell into a coma and passed away to the Heavenly Father's Mansion on the 15th of April 1998 in Canada.

Mr. Sivaji had a good heart and a balanced mind. In character, in manners, in style, in all things the supreme excellence is simplicity. Mr. Sivaji was of that calibre. He was simple, humble, honest, obedient, frank and straightforward.

He was always smiling and humorous. Even now I remember him as the whining school boy and shining morning face when he was taken to the Primary Department there.

Dr. Gandhiji, his younger brother was a product of Jaffna Hindu College and he qualified as a Doctor from the Peradeniya University and practising in Colombo.

Malini, another sister studied at Vembadi and after passing her Advanced Level started working in a Bank and now she is married and settled in Canada. Bhamini is doing C. I. M. A. in Colombo. The youngest sister Vathani is in the Medical Faculty in one of the Universities in Russia.

To such an educated family Sivaji was graciously loaned for a short time by the Heavenly Father. Now the loan period is over and he has claimed him back to serve him in the Eternal World.

"Let my student Sivaji's soul rest in peace."

Teacher,

Mrs A Sellathurai

2C/50, Mattegoda Housing Scheme, Rtd. teacher
Polgossawitta. J/Chulipuram Victoria College

இவரை இனி நாம் என்று காண்போம்

இறந்திடுதல் இவ்வுலகின் இயற்கை தான் என உணர்சிறோம்' என்றாலும் இறந்தாரை என்னவீ கலங்கிடும் போது எமக்கு மனமெல்லாம், இதயமெல்லாம் என்னவோ ஏதோ செய்வதும் கூப்பு புதும் இயல்புதான். என்றாலும் சிவாஜியின் இறப்பு இன்னும் என்னவோ செய்கின்றது - தாங்கழுடியாது இருக்கின்றது - இதயமெல்லாம் கனக்கிறது

அமரர் சிவாஜி எமது பரிபாலன சபையில் முக்கிய தூணாக விளங்கிய - வினங்கிவரும் - இளைப்பாறிய எனதருமை ஆசிரியர் திரு சி. ஞானச்சந்திரரூர்த்தியின் புதல்வர்கள் மூவரீல் நடுவர். தந்தையினதும் தாயினதும் வழி நடத்துதலினாலும்; இயற்கையின் உந்துதலினாலும் இயல்பாகவே எமது முத்துமாரியம்மனீசு பக்தனாகவும், தொண்டனாகவும் இங்கிருக்கும் காலத்தில் விளங்கினார். பின்னரும் அவ்வாறே விளங்கினார். இதனால்தான் அந்த முத்துமாரி தன்னிடம் விரைவில் அழைத்துக் கொண்டானோ? யார் அறிவர்.

அறிவும் புத்திக்கூர்மையும் கொண்ட என் ஆசாணீசு மைந்தன், இங்கிருக்கும் காலத்தில் அங்மன் சேவையில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார் கோபுரத்தில் ஏறி ஒளிசினக்கு ஏற்றுவகிலும் ஆலய வளாகத்தை தூப்பரவுசெய்து தூப்பையெப்படுத்து வதிலும் கோவிலை அலங்காரம் செய்வதிலும் ஆவலுடன் ஈடுபடுவார். தந்தையின்னின்று மகிழ இவர் முன்னின்று தொண்டு செய்வார். இவற்றையெல்லாம் இனி யார் இங்கிருந்து நிரப்பவுள்ளார். அவரை நாம் இனி இங்கு கண்டால் தானே இதைச்செய்து தா அதைச்செய்து தா என்று கேட்க முடியும். எம்மைப் பிரிந்து கண்டா சென்றார். காலனோடு சென்றுவிட்டார்.

எதற்கும் கலங்காத எம் முன்னாள் செயலர், இன்னாள் நிர்வாகசபை உறுப்பினர் கலங்குகிறார்; கண்ணீர் வடிக்கின்றார். மைந்தனை இழந்த கலக்கத்தில், என் கலங்கியபடி தான் இந்த மனிதர் இனி இந்த அம்மன் வீதியை உலா வருவாரா? இல்லை எழுந்து நிற்று எம்முடன் தீரமுடன் உலா வருவாரா?

எமக்குப் பல பணிகள் காத்துக் கிடக்கின்றன. அம்பாளிக் கிராஸ்கோபுரம், மணிமண்டபம், தீர்த்தக்கேணியின் திருத்திய அமைப்பு, சுவாஜியைக் கொண்டு பெருநிதி வெட்டாவிக் கிரட்டியாம் என்றார்களாம். சிவாஜியைக் கொண்டு பெருநிதி வெட்டாவிக் கிரட்டியாம் என்று. இவை யாவும் இனி இனிது நிறைவேற்றாமா? இடைவெளியை நிரப்ப இனி மறு கோதரர்கள் முன்வருவார்களா?

நேவி மேசே இருந்து எம்மை வழிநடத்துவான். மேசே ராத்துக் கொண்ட எம் தம்பிக்கும் அவன் உரிய இடம் கொடுத்திருப்பான். இவரை இனி நாம் என்ற கால்போம்.

நந்த, நாய், கோதரர்கள், கோதரிகள், உற்றார், ஏற்றார் அனைவருக்கும் ஆறுதல் கூறுகின்றோம். என்றாலும் அவர் இடத்தை இனி யார் இங்கு நிரப்புவார்! நேவியே பதில் தாட்டும்

என்றும் ஆராத்துயருடன் துகரசிங்கம் ரகு செயலாளர் நொல்லிரம் சுழிபுரம் 98 - 05 - 12	வழக்கம்பரை முத்துமாரியம்மை நெவஸ்தான பரிபாலன சபை
--	--

நன்றி நவில்கிரோம்

- ※ எங்கள் அன்பு மகள், அருமைச் சொத்து கண்டா ஆஸ்பத்திரி யிக் கணவை முற்றிருந்த போது அவரை நன்கு பராமரித்த கன்றிய ஆஸ்பத்திரி யூழியர்களுக்கும்,
- ※ அவரின் மறைவுச் செய்தி அறிந்து கண்டாவிலே அவரது இறுதிக் கிரீயைகளில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும்,
- ※ அவரின் மரணச் செய்தி கேட்டு 441/2 காலி வீதி கொழும்பு இல்லத்துக்கு வந்து அனுதாபம் தெரிவித்தோருக்கும்,
- ※ அவரது சொந்த இடமான “முத்தகம்” பங்ளாகத்துக்கு வந்து அனுதாபம் தெரிவித்தோருக்கும்,
- ※ அனுதாபச் செய்திகள் அனுப்பியோருக்கும்,
- ※ இம்மலர் முழுமகபெற செய்திகள், கவிதைகள் அனுப்பிய அன்பு ஆதயங்களுக்கும்,
- ※ அந்தியேட்டி அழைப்பிதழிகளை அச்சிட்டு உதவிய திருமொழி அச்சகத்தினருக்கும்.
- ※ இம்மலரை அச்சிட்டு வெளியீட உதவிய இராஜா பறிப்பத் தினாக்கும்,
- ※ இன்றைய நிகழ்வில் கலந்து சிறப்பித்த உத்தம உள்ளங்களுக்கும்
- ※ பலவேறு வகையிலும் உதவிய அனைவருக்கும்.

எமது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

பெற்றோர், சொத்தரர்கள்

